

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Tedaj usak
dan rasel
nedelj in
praznkokv

LETTO—YEAR X.

Entered as second-class matter January 28, 1910, at the post-office
at Chicago, Illinois, under the Act of Congress of March 3, 1879.

CHICAGO, ILL., TOREK 11. SEPTEMBER (SEPTEMBER) 1917

STEV.—NUMBER 213.

Dvanajst nadaljnih sufražetk v zaporu.

Kruh cenejši na Angleškem kot v Chicagu.

ŠTIRI FUNKI STANEJO OSEM NAJST CENTOV.

Vladno nadzorstvo nad pšenico je znižalo ceno.

London. — Anglija dobiva pšenico iz Amerike in Avstralije, moko in kruh pa dobivajo konzumenti po nižji ceni kot Američani.

Lord Rhouda pojasnjuje ta pojav s tem, da sta trgovina in proizvodnja moke in kruha pod vladnim nadzorstvom. On pričakuje, da vlada izda od 17. septembra naprej \$200,000,000, da ostane za kruh in moko prilična cena.

"Britska vlada je nadzorovala ves uvoz pšenice od lanskega oktobra," pravi Rhouda. "Od tega časa jo je prodajala po lastni ceni, kot je bila kupljena v zadnjih enajstih mesecih. Cena je zdaj mnogo nižja kot sedanja težna cena.

Pšenica še ni bila kupljena na račun ameriške vlade; radi tega prodajajo ameriški kruh po ceni, ki odgovarja zdajšnji pšenični ceni. Ko je britska komisija pričela s svojim delom, je bil bušelj pšenice po \$1.85. Danes je po \$2.20.

Zdaj smo praktično pri kraju z dobrotnami, ki so prihajale od tega, da je vlada vnaprej pokupila velike množine pšenice v preteklosti. Toda posledice je ta, da poseže zdaj država v stvar, da preskrbi kruh po ceni, da ga lahko dosežejo revnejši sloji.

Državna pomoč se zreali v pomnem denarju. Našim mlinarjem bomo prodajali pšenico po ceni, da bodo po 17. septembri začeli peke z moko, da lahko prodajajo hlebec kruha po maksimalni ceni 18c, ki tehta štiri funte, in da jim še ostane primeren profit."

Iz drugih virov se je izvedelo, da bo pomožni denar, ki ga omema lord Rhouda, znašal \$200,000.00. Druge cene, določene za kruh po sedemnajstem septembri so sledče:

Funt kruha 5 centov, dva funta kruha 10 centov.

Cene so za 25 odstotkov pod sedanjo ceno.

KLAVNIŠKI DELAVCI SE ORGANIZIRajo.

Chicago, Ill. — Strokovno organizirani delaveci so pričeli resno kampanjo, da organizirajo klavniške delavce.

V nedeljo je bil v klavniškem okraju obdržavan velik shod katerega se je udeležilo do 2,000 klavniških delavcev. Glavni govornik je bil John Fitzpatrick, predsednik "Delavske federacije" v Chicagu. V svojem govoru je apeliral tudi na zamorce, da se pridružijo organizaciji, ker kapitalizem izkoristi delavce vseh narodov v plemen.

Gd. Agnes Johnson je pozvala delavce, ki garajo v klavnicah, da se organizirajo in zahtevajo enako mezzo z moškimi, če opravijo moško delo.

Nanekrat je prišla v dvorano četete policajev, kajti neki hudolesnež je telefonično obvestil policajev, da organizacija I. W. W. obdržava ogromen shod. Policajev so bili razočarani, ko so prišli v dvorano in so našli tamkaj delavce, ki razpravljajo o svojem položaju. Kakor so prišli, tako so tudi odšli.

Shod je bil velik uspeh. Na stotine delavcev se je vpisalo v organizacijo.

TRDNO SPANJE.

Marion, Ind. — Harry Elser, mlad mož iz Columbusa, O., je letel po poštu za cirkuskim šotorom. Ko se je zjutraj prebudi, ni imel družega na sebi kot perilo. Tatovi so mu vzeli vse, še celo njegov klobuk, skrajco in čevlje. Prepeljali so ga na policijsko postajo, kjer so ga oblikli za silo, da je šel lahko domov.

Smrt Mrs. King

vedno bolj zagonetna.

MEANSA SO ZASLEDOVALI KOT VOJNEGA VOHUNA.

V enem dnevu je izgubil \$37,000 v špekulaciji.

Chicago, Ill. — Vzvni uradniki v Chicagu naznajajo, da je bil Gaston B. Means, spremjevalec mrs. Maude A. King na potu, ko je bila ustreljena, na sumu in pod nadzorovanjem, da je agent nemškega špijonskega sistema.

Državni pravnik je bil obvestil, da je Means napravil nicedreden ček za \$37,000 neki mestarski tvrdki na La Sallovi ulici, ko je špekuliral z denarjem mrs. Kingove v bombažu. Ko so razmere na trgu obrnile protinemu, je dvignil na lokalni banki \$20,000, preden je bil njegov ček predložen v izplačilo. Državno pravništvo naznana, da proti temu Meansovem početju uvede preiskavo.

Mrljški oglednik Hoffman je na zahtevo iz Concorda dognal, da je bila krogla izstreljena iz samokresa 25 kalibra. Njegova preiskava se strinja z izjavo Meansa. Sumili so, da je bil strel oddan iz samokresa 32 kalibra, preiskava mrljškega oglednika zavrača odstrelno ta sum. Govorica o strelu iz samokresa 32 kalibra je nastala, ker sta bila v usodepolni noči oddana dva strela mesto enega in je Means trdil, da je bil oddan le en strel. A. S. Bingham je priznal, da je oddal drugi strel v zrak, ko so ranjeno ženo peljali v Concord.

Zvezni detektivi so vedno stržili Meansa, ker je bil poznan, da je delal preje za nemške interese.

Means in mrs. King sta bila sliučinčadjo nastanjena v nekem hotelu na južni strani mesta. Nastojih sta imela deset sob in sta bivala tam od začetka aprila do poznega julija. Od takaj sta šla v Asheville, N. C.

Ko sta se Means in mrs. King odpeljala v Severno Karolino, kjer je Kingova našla smrt, so bili na istem veku tajni uradniki justičnega departmanta. Vsled tega so sodijo, da je eden teh tihih spremjevalcev najbrž telefoniral, da naj Kingovo vzamejo iz groba in raztelesijo.

VOJAK JE OBSTRELIL DVA DELAVCA.

Springfield, Ill. — Strokovno organizirani delaveci so pričeli resno kampanjo, da organizirajo klavniške delavce.

Springfield, Ill. — Strokovno organizirani delaveci so pričeli resno kampanjo, da organizirajo klavniške delavce.

White, predsednik rudarske organizacije pravi, da ne povlašča mezd, da bodo rudarji iskali delo v drugih industrijah, kar povzroči pomanjkanje premoga. Prezgodovinski operatorji so napravili diplomatsko potezo in pravijo, da prepričajo to vprašanje v razsodbo dr. Garfieldu, prenomenu ravnatelju.

Dr. Garfield se je podal v Washington, da se posvetuje o položaju.

Stvar do sedaj še ugodno stoji za rudarje in najbrž bo priznana njih zahteva za povlaščanje mezd.

Delavci so se na to zbrali v parku, kjer so govorili Duncan McDonald, bivši tajnik rudarske organizacije v Illinoisu, rev. Frank Merrith in G. P. Liseher.

ZENA SPALA PET MESECEV.

Rochester, Minn. — Mrs. Clara Jorgenson iz Rayja, N. D., je spašala pet mesecov. Kadar so jo zelo motili, se je malo vzdržila in zopet takoj zaspala.

14 SODOV ŽGANJA UKRADE NEGA.

Marion, Ind. — Neznan zlikovci so iz Glackenovega saluna ukradli 14 sodov žganja. Vlomili so s silo vrata in sled kaže, da so se poslužili tovornega avtomobila. Salunar se je založil z žganjem, ker se je bal, da pojde cena navzgor, ker so prenehali s kuhanjem žganja.

Žene zahtevajo glas v vojnem svetu.

NADOMESTITI MORAO DE LAVCE V INDUSTRIJI.

Kmalu podpošijejo vladi peticijo za varstvo otrok.

Chicago, Ill. — "Ženska strokovna zveza" je obdržala svojo redno sejo, na kateri je Agnes Nestor, predsednica zveze, pripovedala, da bi moralna v vsakem vladnem ali poluradnem vojnem odboru biti ena žena.

Agnes Nestor pravi, da je postal potreba, da so v vojnih odborih zastopane tudi žene, ker bodo žene zavzela mesta mož in fantov, ki so poklicani v armado. Ako žene opravljajo možko delo, imajo tudi pravico do možke place.

Predsednica je izjavila, da zveza uvedla preiskavo, da dožene, koliko žen je treba, da nadomestijo delavce v industriji, ki so pozvani v vojaško službo.

Zveza je sklenila, da odpošije peticijo vladi, da strogo izvaja zakon za varstvo otrok. Zveza bo nabraala potrebne podpise, preden odpošije peticijo vladi. Del peticije se čita:

"Otroci se ne smejo bojevati v tej vojni. Ko so evropske dežele vstopile v vojno, so otroci nadomestili može v delavnicah in tovarnah. Temu je sledilo slab zdravje, pa tudi nespoštovanje do zakonov. Amerika ne sme napraviti te napake. Medtem ko se vojna nadaljuje, bodo skušali dečki in dekle postaviti k delu. Je dolžnost žen, da so na straži proti temu zлу. Bodoča moč našega naroda lahko izhaja le iz naših otrok."

Gd. Nestor pravi, da se zveza pogaja s šolskimi svetom, da dobitno žolo za večerne seje žen, na katerih bodo razpravljale o vojnih in delavskih problemih. Take razprave so potrebne v interesu delavstva in dežele. Nekateri podjetniki misljijo, da je sedaj napotič čas za neomejen profit, in proti takim podjetnikom je treba biti vedno na straži, ker tvoriju nevarnost za delavstvo in deželo."

Gd. Nestor pravi, da se zveza pogaja s šolskimi svetom, da dobitno žolo za večerne seje žen, na katerih bodo razpravljale o vojnih in delavskih problemih. Take razprave so potrebne v interesu delavstva in dežele. Nekateri podjetniki misljijo, da je sedaj napotič čas za neomejen profit, in proti takim podjetnikom je treba biti vedno na straži, ker tvoriju nevarnost za delavstvo in deželo."

KONFERENCA RADI POVIŠAJA MEZDE RUDARJEM.

Indianapolis, Ind. — Rudarji iz Indiane, Illinois, zapadne Pensylvanije in Ohio, ki delajo na polju mehkega premoga, zahtevajo povlaščanje mezd, preden pride zima.

White, predsednik rudarske organizacije pravi, da ne povlašča mezd, da bodo rudarji iskali delo v drugih industrijah, kar povzroči pomanjkanje premoga. Prezgodovinski operatorji so napravili diplomatsko potezo in pravijo, da prepričajo to vprašanje v razsodbo dr. Garfieldu, prenomenu ravnatelju.

Rudarji zahtevajo 20odstotno povlaščanje mezd in 40 do 50 centov povlaščanje dnevne mezd.

White, predsednik rudarske organizacije pravi, da ne povlašča mezd, da bodo rudarji iskali delo v drugih industrijah, kar povzroči pomanjkanje premoga. Prezgodovinski operatorji so napravili diplomatsko potezo in pravijo, da prepričajo to vprašanje v razsodbo dr. Garfieldu, prenomenu ravnatelju.

Dr. Garfield se je podal v Washington, da se posvetuje o položaju.

Stvar do sedaj še ugodno stoji za rudarje in najbrž bo priznana njih zahteva za povlaščanje mezd.

LADJA ZGORELA.

Panama. — Ladja "Columbia", ki je bila opremljena z oljnim motorjem, je zgorela na potu iz Costa Rica v Colon. Na ladji je bilo trinajst oseb. Vsi so se resili v čolne, v katerih so bili šestnajst port Limon.

VРЕМЕ.

Danes lepo vreme in malo gorkeje; severozapadni vetrovi po-

Ves svet čaka na odgovor švedske vlade.

ALI BO ŠVEDSKA VLADA TA-JILA ZVEZO Z NEMČIJO?

Resnico ne more zbrisati tudi najbolj trdovratno tajenje.

Washington, D. C., 10. sept. — Amerika in ves ostali svet zdaj kaže, kaj bo odgovorila švedska vlada napram težki obtožbi ameriške vlade, da je tajna toda aktivna zaveznička nemškega kajzera. Kakor se čuje, je ameriška vlada poslala Švedski krajtu noto, v kateri zahteva pojasnila na telegramu iz Argentinije, ki so bili poslani v Berlin čez Stockholm. Uradno ta vest ni potrjena.

V vladnih krogih domnevajo, da se bo Švedska zvijala z odstavljanjem vlasti in mogočo bo tajila, da je za afero v Buenos Airesu odgovoren le poslanik Lowen. Iz Buenos Airesa javljajo, da se Lowen izgovarja na vse mogoče načine, če da ni vedel za vsebino telegramov, ki so bili poslani v nemški šifri. Drugi izgovor je, da je Švedski poslanik večjelj bolan in da je njegove potrebe opravljale namestnik, ki je zlorabil poslanstvo brez Lowenove vednosti.

Vsi taki in enaki izgovori pa ne bodo niti pomagali. V tukajnjih oficijelnih krogih odločno vstrajajo, da se Švedska vlada ne more izkobacati iz šmira, v katerega je zagazila, pa naj pride še s tako finim izgovorom. Državni tajnik Lansing je dobro pretehal stvar, preden je dal v javnost in vsak dvom na resničnost brzovjaka je popolnoma izključen.

Brezovjake so same na sebi takoj vrazile resne, da ne bo Švedski pomagalo nobeno opravitev. Tukajnje poslanstvo Argentinije do zdaj še ni prejelo nobenega glasu iz Buenos Airesa, kakšne korake misli zavzeti južnoameriška republika. Splošno mnenje v oficijelnih krogih Washingtona je, da mora ne-dovolno priti do preloma diplomatičnih stikov med Argentinijo in Nemčijo ter Švedsko in velika možnost je, da Argentinija napovedi Nemčiji vojno.

Argentinija se že nekaj mesecev zbirje med neutralnostjo in pridružitvijo k druženim državam. Dejstvo, da je nemški poslanik v Buenos Airesu, grof Luxburg, priporočal kajzervi vladu potopitev argentinskih ladij, da "ne ostane za njimi sledi", kar pomeni, da je priporočal umor argentinskih mornarjev, bo izmaknil Nemčiji zadnjo oporo, ki jo je še imela v največji republiki južne Amerike.

Razume se, da je tudi Švedska v velikih škripeh. Kakor je znamenito, je tamožni pronomaki element pod vplivom Švedske kraljevine, da proti temu elementu pa stoji revolucionarna stranka. Odločilni faktor na Švedskem je pa geografska situacija, ki sili škandinavske države, da se nagibljeno na stran Nemčije. Angleška blokada Nemčije je seveda preeje udarila tudi Švedsko in pomanjkanje žive je v nekaterih ozirih tamkaj ravno tako občutno kakor v Nemčiji. Ako se torej zgodidi, da bo vsled tega škandal Švedska prisiljena pretgnati vezi z zaveznički Ameriko in Argentinijo, bo to za njo strahovit udarec. Razen tega je na Švedskem dober del prebivalstva, ki imajo smrten strah pred Nemci.

Ameriška vlada čaka na odgovor Švedske, nikakor pa ne bo trpela zavlačevanja in opravitev po dolgih, diplomatskih ovinkih. Krivda je jasna, in če ni Švedska vladu v nobenem drugem slučaju kršila neutralnost, kakor v tem, zadostuje že to, da lahko sledi zelo resne posledice. Ravno tako čaka vlad na akcijo Argentinije.</

LJUBEZEN IN RODOLJUBJE.

-Spisal Fran Govčar.

(Rodoljubje)

In razkačeno se je zaganjal v moderne realiste in naturaliste; Kres pa ga je smehljekoj molič poslušal . . .

Za Kresovim vrtom v senki košatega kostanjna pa sta stala Minka in Kočev.

"Minka, ali me imam res rada?" jo je vpraševal Kočev ter jo božal po licu.

"Saj veš?" mu je odgovorila Minka in sklonila glavico.

"Vem, vem, Minka . . . pa vendar . . . reci mi še enkrat, še enkrat: "Fran, jaz te imam rada!" No daj . . . reci mi!"

"Kako si otročji, dragi moj Fran!" se je, nasmehnila Minka ter dvignila glavico. Zdaj pa ga je objela ter ga poljubila, šepeta: "Fran, Fran, nepopisno te ljubim!"

In Kočevar jo je držal v svojem objemu ter ji šepetal: "Dekle moje, tudi jaz sem tvoj — ves tvoj! — O, zakaj se še ne smeva vzeti!" — Pa potrpi! Še par let — ko postanem oficijal potem . . . potem . . .

"Srečna bova, presrečna!" mu je odgovorila Minka, pritiskajoča se k ljubilcu.

In še dolgo sta šepeta o svoji skrivni ljubezni in o svoji bodočnosti, o kateri sta začela sanjati pred enim leotm . . .

XII.

"Danes teden torej se bo odločilo," je dejal Orožen, vihaje svoje mogočne brke, sedeč za nadnivo mizo pri Potokarju.

"V soboto . . . baš k veselici dobimo brzjavko o posledku, je pristavljal Kočevar.

"Čudim se, da je Dolžan povsem obmolknil," je menil Kres. "Ničesar več mi ne piše. Tudi "Braniku" ne. Marsikaj zanimivega bi mi mogel sporočiti, . . . tako pa moramo sestavljati članke po tujih listih."

"Zadnji je dobro govoril o nedostatku ljudskih in srednjih šol po Slovenskem . . . minister mu je celo dokaj ugodno odgovoril," je rekel Kočevar.

"Dobro . . . a vendar premalo . . . kako bi rekel? — premalo samozavestno, premalo rezko," je ugovarjal pritrjava Orožen. "Njegov govor je bil gola prošča, naj se vendar za Boga milega slavnova vlada blagohotno ozira na želje toli lojalnih in ponljivih Slovencev . . . Takemu načinu govorov naših državnih poslancev pa bi jaz odločno ugovarjal. Zahtevati, ne pa prosi mora narodni zastopnik! S skromnim klečplazenjem ne dosežemo ničesar . . . ali pa le maloveno drotanje, za katere pa bi morali naši poslanevi slavniki vladni še nekako tlačaniti! — Slovenci plačujemo pošteno, volnejški nego Labi. Nemci in Madjari svojemu cesarju davek . . . Slovenci smo preljili že toliko in toliko krv v iskreni obrambi Avstrije . . . Slovenci smo najzvestejši in najvernejši narod . . . zato pa zahtevajmo, da se nam ne krajijo prava za življenje in napredok! — Zahtevajmo, pravim, pa ne prosjačimo! Ah, da, kako prav poje Aškere:

"Oh, ti dišeča rožica
Cvetiča v rajskem logi!
Hvaležnost tebi je ime,
Poznajo dobrí te ljudje,
A nikdar ne trinogi . . .

"Če svojih išček ti pravie,
Pokonei glovo nosi!
Ponižnika ves svet tepta
In le za norea ga ima . . .
Zahtevaj, nič ne prosi!"

"Prav ima vrli pesnik, priatelj," mu je pritrdil Kres. "Tudi jaz nisem bil zadovoljen z obliko Dolžanova govora. No, potrpi! Bil je pač njegov prvi govor v parlamentu . . . s časom se že naredi."

"V odsekih je baje sila marljiv . . . tako je čitat," je govoril Kočevar. "Čast mi! Baje bodo celo poročevalce!"

"I seve, spretan strokovnjak je in star, izveden izkušenec."

"Vsekakso čutim, da ima zaupanje celo v ministru."

"Njegov nastop — njegova politična zrelost — mirnost — pa tudi ugledno socialno stališče mu pač pomorcejo še do velike veljavje."

"Ne bo nam žal, ne, da smo se toli potezali za njegovo izvolitev . . . baš takega smo potrebovali," je dejal Kres.

"O tem sem preverjen," je pritrdil Kočevar . . .

Prijatelji so sedeli po dolgem času zopet v svoji sobici pri "Novem svetu". Prejšnje čase, predno so bile volitve in predno je prišla v Tabor Melanija Dolžanova, so se shajali redno vsak večer. Pogovarjajo se o politiki, socialnih vprašanjih, o literarnih in dnevnih dogodkih, so preživeli skupaj v gostilni najlepše ure. Navduševali so se ondi za narodne vzore, debatirali o vsem in vsakem odkritočrno, brez zadružka. Časih so se v svoji razgretosti tudi malo sprli; no, končno so se vendar vselej zjednili za mnenje, ki se jim je zelo najbolj pravo.

Dolžan je bil Orožen nagel, oster v besedi in dejanju, je bil Kres premisljen in zmoren, vendar pa odločen. Kočevar je moral zato večkrat poslovati med mnjenji priateljev, kar mu je bilo tem lažje, ker je bil sam izobrazen mož, ki je s svojo inirno ljubeznivostjo vplival blažilno na vse strasti.

"Več, da sem se že parkrat prav pošteno jem, nad teboj, Kres!" je izpregovoril zopet Orožen, izpraznivši naglo svoj vrček.

"In zakaj, priatelj?"

"Vraga, naši jour fixi so povsem zaspali! Sam presedam tu ečle večere, pa popijam iz same nejvelje, prav kakor Kraljevi Marko."

"Torej kar na čebref? Ha, ha!"

"No, malo manj pa venderle," se je smejal Orožen, poznat pivec.

"Bojim se le da te lepe Melanijine oči tako osvoje, da ne prideš kot pater familias, kar nič več k nama," je dejal daleč Orožen.

"Torej ti misliš, da sledeč hlače? — Ha! ha! Ne boj se!" ga je tolažil sneje Kres. "Morda res ne bom hodil več tolkokrat v to ljubo mi sobieo, kjer smo preživel toliko prijetnih trenotkov . . . no, pa prideva vidva k nama. Radi spremne gosoljubnosti moje ženske se ne bosta mogla pritoževati."

"Verujem . . . verujem, da ne," je pritrdil naglo Orožen.

"In kaj se popelje po poroki s svojo sopogo?" je vpraševal Kočevar.

"Kamor bo hotela Melanija . . . nisva se še menila o tem," je odgovoril Kres. "V Italijo, na Grško, v Nico ali pa preko Dunaja v Prago. Sicer pa bi ostal najrajši doma. S hranilnico in posojilnico bomo imeli dovolj opravka, da ju spravimo še letos pod streho."

"Da, da . . . hranilnica in posojilnica je namenljena nujno potreblju," je pritrdil Kočevar.

"To se je pokazalo posebno pri Dolžanovi volitvi. Kmetovstvo propada . . . izrabljajo je brezvestni oderuh, da se potaplja bolj in bolj . . . kar je žival, ki je zašla v blatno močvirje. Čim bolj rine in koplje, tem bolj se vdira, dokler se povsem ne pogrezeno."

"Ko pa propade naš kmet naš obrtnik, proda svojo rodno zemljo tuju ter gra v Ameriko v sušnost, kjer se navadno izgubi in hedno pogine."

"Narod pa ima tako dvojno škodo: njegova last pride v roko sovražnih nam — tujcev, morda celo židov, in število Slovencev se zmanjša za veliko glad."

"Zato pa me je resna volja, da zasmnjem s pomočjo Dolžanovo, očetovo in še nekaterih posojilnic in hranilnic, ki bo nepregledne važnosti za naše ljudstvo," je dejal Kres navdušeno.

Potem pa si je pogledal svoje male brkice in kratko francosko brado ter nameščikuje še pristavljal: "Ko se mi obnese to, osrečim takoj še dva človeka, ki sta mi jako draga."

"In ta dva sta?" je vprašal Orožen.

"Uganeš li?"

Orožen je skomizgnil z ramami.

"In ti tudi ne, Fran? — Ha! ha! — Pa čudi, da ti povem! — Ena oseba je moja sestra Minka in druga? — in druga? — kaj misliš li, dragi priatelj? — Ha, ha! — Le poglej ga, Orožen, kako izpreminja harve! — Ha! ha! — Sram ga je, upravičeno sram, da se je zatajeval priateljema!"

"Ti torej veš?" je dahnil Kočevar.

"Slutil sem že dolgo . . . preveril pa sem se še snoši, ko sem videl in slišal parček v vrsti za našo hišo."

"Oj, ti hinavec!" se je zadrl v šali Orožen. "In kaj takega nama zamolčiš! . . . O, o! — to je priatelj, to! — Sramota!"

"Oprostita! — bal sem se, da postanem smerjen, noseč tako breznadne načrte v svojem sreču. Ubog uradnik sem . . . za Minko pa se poteza, jo bogatini in veljak!"

"Katero pa ona radi tebe odločno odbija . . . ta ubožica! — In še nekaj let se mislita mučiti in trativi . . . No, no, iz tega že ne bo nič. Slovensko ugovarjam! — Prerad imam svojo sestro."

"Pa kaj naj storim?"

"Do novega leta se vzameta!" je dejal Kras.

"Prijatelj! — pomisli! . . . jaz sem še neznanen asistent . . . tvoj oče me zapodi . . .!"

"Odkod li veš to? — Glej ga, saj se nisi poskusil! — Ha! — Pa čuj moj predlog! Ko ustavimo hranilnico in posojilnico, treba nam bo upravnega osebja . . . Jurist si bil nekaj let, dokler nisi moral izpreči . . . ostalo pa ti je mendo vedrad še marsikaj . . . Kar še treba, se prilegš v kratkem."

"Ti torej misliš, da bi potem opustil svojo dosedanje službo?"

"Seveda mislim to! . . . Karijere itak ne praviš v nji posebne nikoli. Vladne jasli niso in ne bodo za Slovence nikdar polne!" je dejal Kres.

"Ti vstopiš torej v hranilnico . . . plačo boš imel takoj boljšo, nego jo imaš sedaj . . . pa se storiš mi rešiš tihega, uničujočega hrepnenja iz sanstva!"

Ganjem mu je podal Kočevar roko ter dejal: "Ti si mi največji dobrotnik! — Bog te blagosloví za to!" —

In še dolgo so se pomenkovali priatelji v srečni svoji bodočnosti.

Orožen se je kanil nastaniti že čez leto dni let samostojen zdravnik.

In tudi on si bo prideljal svojo Josipino iz Novega mesta . . . In trije pari bodo živeli v stanu, nikdar ne skaljenem priateljstvu, pa v vetrnjaku delu domovine v čast in korist . . .

Bilo je že prav pozno, ko so legli k počitku, v katerem so jih razveseljavale lepe sanje iz balažnih dñi najkrasnejše prihodnosti . . .

XIII.

Nocoj je hotela Melanija svojemu ženinu posebno ugajati.

Vse popoldne je primerjala krila, ogledovala se v velikem zrcalu, popraševala tetu Ano, kaj jo bolje krije, a odločiti se ni mogla za nobeno tole svojega bogatega izbora.

"Kolika nečimernost!" je vzdihnila končno Ana nejveljana. "In to je greh, da veš! — Pa čemu tolka skrb? — Vsako krilo ti lepo stoji."

(Dalje sledi.)

Večer.

Cez in čez je prepregla slana oropano polje. Mrzel veter se je plazil nad njim tja proti gozdu in se gubil med drevesi. Na nebū so mezikale zvezde in mesec je začuden strmel v to puščavo. Tam dačel od nekje se je oglasil zvon. Trepetaje so se različni glasovi v noč — potrčali so na srca in zaumlili.

"V čast svetemu Florijanu, da bi nas varoval časneg in večnega oginja na duši in na telesu," je začel moliti kmet Peskar, ko je začel zvonenje. Z njim je molila trojica otrok in žena. Sedeli so prije, vsi upali in zgrbli v sreču in začeli rasli.

"Še za srečno, lahko, mirno noč, na duši in na telesu," je dočkal Peskar, "je pomislila žalostno, ko je sledil vzdih, vzdih solze. Mož ni opazil tega in tudi starejša dva otroka ne. Samo najmlajši je videl oršeno oko materino. In v trenotku se mu zalile oči s solzami in ustnice so se mu začele treseti.

"Se večeraj je bil kakor nagel," je pomisliš žalostno, ko je sledil vzdih, vzdih solze. Misli je sledil vzdih, vzdih solze. Mož ni opazil tega in tudi starejša dva otroka ne. Samo najmlajši je videl oršeno oko materino. In v trenotku se mu zalile oči s solzami in ustnice so se mu začele treseti.

Takrat se je oglasil mož: "Ali že spiš?" Žena se je zdrznila.

"Ne, kaj pa je?" Žena se je zdrznila.

"Ti, Mica — kaj pa, če ne bomo imeli denarja za pot? Pet nas je to stane."

Zena se je prestrašila. Nova bol se je zarezala v sreču, silnejša od prejšnje. In venomer se je režalo vprašanje:

"Kaj pa, če ne bo za pot?"

Ameriške vesti.

"Bi pa šli na Nemško. To je bližje."

Za trenotek je bila žena pomirjena. Nečetno upov je vstalo v duši, razpaljeni od žalosti in trpljenja. In vsi so se vračali domov. — Samo nekaj jo je še skrbelo.

"Pa zdaj od doma, na zimo?"

Mož se je zdrznil. Res, na zimo kaže hoditi v svet.

"Skušajmo kako preživeti še to zimo, pa gremo spomladni."

Tako je bilo sklenjeno. Spomladni na Nemško. Tam si oponorememo in potem — tako lepo bo potem.

"Morda še prodati ne bo treba," je začela žena, ko sta bila že v postelji. "Morebiti damo samo v najem —"

Mož je molčal.

Zena je začela moliti. Tako prisrčne so bile tiste prošnje! In niti besede niso zaščetnila usta, da ne bi vedelo srečo zanj. Dolgo, dolgo je molila in prav polagona se je selila tolažba v njeno srečo. Obšla jo je trudnost in oči so se zatisnile, da sama ni vedela, kdaj.

Takrat se je oglasil mož:

"Ali že spiš?" Žena se je z